

Gillan og Blackmore – hvør sína kós í sama báti

Klandur og stríð millum Ian Gillan og Ritchie Blackmore var ein høvuðsmáttur aftan fyri meginpartin av tónleikinum, sum legendariski bólkurin Deep Purple skapti fyrst í 70'unum. Les her, hvat Ian Gillan sjálvur sigur í sínum endurminningum um teirra lögna samstarv og teirra óteljandi samanстойtir gjøgnum árin

Niclas Johannesen

Tað er ikki sørt undirhald at lesa, hvussu tveir livandi legendar innan harða rockin hava at kalla verid í stóðugum stríðið – kanska rættari sagt klandri – samtundis sum teir saman skaptu tónleik, ið nú skjótt 30 ár seinni framvegis er fullkomna definatiónin upp á harðan rock. Sangarin í Deep Purple Ian Gillan og guitarleikarin Ritchie Blackmore hava snøgt sagt ongíð funnid nakad serliga væl út av tí saman. Í sínum endurminningum – “Ian Gillan, The Autobiography of Deep Purple’s Lead Singer” – málarsangarin, sum vitjaði Føroyar á sinni við síðum egna bóki, seg sjálfvan við typiskum rockpensli. Whisky, konufólk, meira ol og – ja, fleiri konufólk undir klaverum, meðan guitaristin arbeiðir seg upp eftir gitararminum, o.s.fr.

Tónin er lagdur og var hetta ein filmur hevði hann ivaleyst havt aldursmark.

Sjálvur leggur Ian Gillan út við at siga: “John Lord (orgul), Roger Glover (bass) og Ian Paice (trummur) eru grunleggjandi hólvgir menn, hjarta-góðir við vanligum máti av galskapi...hinvegin hava Ritchie Blackmore og eg altíð dansað vandafullan dans heilt úti við eggina.”

Áðrenn Gillan leggur ordiliga í vaðið, so hevur hann kortini hesi rósandi orðini at siga um Blackmore:

“Eg havi lært at elska og virða henda dygga tónlistarmannin...Eg havi í roynd og veru onki ímóti honum, og eg viðgangi, at vit onkuntíð hava havt sera góðar stundir saman. Hansarara útlekking man helst vera heilt óðrvísi, tí hann er endurgivin fyri at siga, at ‘ein av hesum døgnum fari eg at leggja

eftir Ian Gillan aftan fyri onkran hegg. Hann er størri enn eg og helst eisini sterkari, so eg fari at taka nakrar vinir við mær, og so fara vit at hóla hann av...men hann fer ikki at vita, at tað var eg!”

Ósámdir frá byrjan

Deep Purple hevði longu staðfest sitt navn longu áðrenn Ian Gillan kom upp í bólkin í 1969. Men tað var ikki fyrr enn Gillan og bassleikarin Roger Glover komu upp í bólkin, at Deep Purple veruliga tók dik á seg móti rock tindinum.

Kortini var tað skjótt, at vatt kom í reiðrið millum Ian Gillan og Ritchie Blackmore.

Excentriski guitarleikarin var longu um hetta mundið byrjaður at ganga í svørtum klæðum og Ian Gillan kundi skjótt staðfesta, at eisini innanvortis hjá Blackmore var landskapið rættiliga dapurt og myrkt. Eitt nú noktaði

guitarleikarin í hesum snimmu døgum – áðrenn tað veruliga gjøgnumbrót – at luttaka í kendari popp-sjónvarpssending The David Frost Show, hóast allir hinir ynsktu tað.

“Hetta var bert byrjanin til tað, id seinni skuldi koma,” sigur Gillan.

Í 1970 kom plátan ‘Deep Purple In Rock’ út, og nú byrjaði bólkurin rættiliga at taka dik á seg. Ritchie Blackmore í svørtum klæðum byrjaði at knúsa ting á pallinum – enn brýtur hann gitarar á kalla hvørjari framförslu. Og so noktaði hann eisini at spæla eykalög, tí hansara vanliga fatan var tann, at áhoyrararnir høvdu ikki uppiborið tað.

“So har stóðu vit við fullari holl, og ongin vildi fara heim. Tey høvdu rindað sín dyggiliga part fyri at síggja og hoyra okkum. Vit fóru av pallinum, og tey klappaðu inn til vit fóru aftur á pallin

– bara uttan guitarleikaran!”

Aftan á In Rock blivu Deep Purple bara størri og størri – serliga tá ‘Machine Head’ kom út, men samtundis vaks gjógvin millum Gillan og Blackmore eisini. Gillan sigur tað soleidis:

“Trupulleikin í bólkinum snúði seg fyrst og fremst og meg og Ritchie, og av tí at hann var meira maktfullur enn eg og hevði betri evni at fáa sitt ígjøgnum við managementinum, endaði tað við, at eg var trupulleikin. Hansara vaksandi áhugi í mystikki – slottum og so framvegis – umframt hansara totala trúgv upp á, at lead-gitarin var tað mest týðningarmikla hugtakið í heiminum, var við til at gera samstarvið okkara millum sera torført. Afturat hesum kann leggiast okkara ymsu upp-fatanir av okkara áhoyrarum. Eg viðgangi, at eg kundi ofta vera sera tvør-

ur, men eg vildi altíð, at Deep Purple skuldi vera í toppklassa, og tað tyktist ikki sum vit vóru tað altíð. Heldur ikki tá á døgum. Eg gangi út frá, at Ritchie vildi sagt tað sama, men tað var bara tað at vit høvdu fullkomiliga hvør sitt útgangsstøði.”

Gillan segði upp

Sambært Ian Gillan Áftan viðgekk Ritchie Blackmore nøkur ár og fleiri øl seinni, at hann sum barn ongantíð fekk rós fyri nakad – at tá hann gjørdi sitt besta fekk hann kortini altíð at vita, at hann kundi gjørt tað betur.

“So kanska hetta var orsökini til so mangt, og eg velji at trúgva, at hansara tvørsinni var eitt úrslit av hesum”, sigur Gillan. Nakad aftan á ‘Machine Head’, ið seldi trýggjar milliónir eftir stuttari tíð, hevði Ian Gillan fingið nokk.

Eitt nú vildi Ritchie Blackmore ikki búgva á